

Intervju med Per Henrik Gullfoss

I dette intervjuet kommer Per Henrik Gullfoss inn på tema som; intuisjonen og hvorfor den er så viktig idag, den betydning teateret har hatt for ham, astrologiens aksept i samfunnet, hvor viktig det er å integrere ånd og vitenskap og kreativitet, hva skjer år 2012? o.s.v.

Intervjuer: Henning Jon Grini

Hvordan kom du til en forståelse av at det eksisterer en åndelig dimensjon?

Min første opplevelse var på en reise. Jeg kjøpte enveisbillett til Amerika og tok deretter buss inn i Mexico og Guatemala og så begynte det å skje masse ting som ikke kunne skje i følge min virkelighetsoppfatning. Siden jeg er en ganske logisk person måtte jeg ta konsekvensen av at det finnes andre dimensjoner av virkelighet og andre måter å oppleve verden på enn det jeg trodde, siden det skjedde ting som ikke kunne skje innenfor mitt verdensbilde. Jeg er litt konsekvent sånn, så jeg opplever egentlig at det bare finnes to mulige universer, det ene er et univers hvor alt er absurd og meningsløst, ateistisk. Hvis det først skjer noe som sier at det finnes en annen dimensjon så er det slik universet er. Du kan si at fra det øyeblikket jeg erkjente og forsto at det fantes en åndelig dimensjon, har jeg ikke tvilt et eneste øyeblikk på at verden er mye større enn den fysiske virkelighet og at det eksisterer en bakenforliggende essens. Akkurat hva den består av og hvordan det virker, det er jo en evig gåte vi mennesker kan more oss med.

Skjedde det noe spesielt på den reisen som du ønsker å dele med oss?

En sein ettermiddag kom jeg til Tikal som ligger i jungelen i Guatemala. Jeg gikk opp på den

pyramiden som blir kalt solens pyramide. Da satt det en kvinne der som var fra Guatemala. Faren var fra Europa, men hun hadde vokst opp i Guatemala. Hun kunne engelsk. Hun hilste meg velkommen og visste hva jeg het før hun hadde møtt meg, hun sa hun satt og ventet på meg. Vi satt der delvis hånd i hånd og så på solnedgangen sammen før vi gikk ut i jungelen. Da var jeg litt redd, for det var blitt mørkt. Tikal er et ganske skummelt sted på noen måter, veldig mye jungel og det har kanskje skjedd ting der som er litt uhyggelig, i hvert fall følte det sånn når jeg skulle gå gjennom jungelen. Så hun måtte leie meg litt gjennom jungelen for at jeg skulle føle meg trygg. Det var en veldig spesiell opplevelse.

Du har lang erfaring fra teateret, som skuespiller, forfatter, og regissør. Hva har den erfaringen gitt deg som menneske?

Oi,oi,oi&ldots; Å arbeide med teater gikk på noen måte dypere enn de fleste selvutviklingskurs. I mange tilfeller ble jeg konfrontert med mine dypeste følelser av hjelpeløshet, utilstrekkelighet. Samtidig som jeg måtte møte disse lite lystige følelsene, så skulle jeg prestere noe. Det var ingen belønning for å gråte og snakke om sin hjelpeløshet og smerte. Jeg jobbet mye med en metode fra en som heter Grotowski som går veldig dypt inn i essensen av ting. Når du er i teateret skal du ikke bare vise hva du føler, men du skal også yte noe samtidig. Det er ikke bare å vise din hjelpeløshet, når du samtidig skal prestere noe. Det er på en måte mye tøffere enn slik veldig mange selvutviklingsgrupper hvor du ofte blir forstått og tatt imot og tatt hånd om når du blir lei deg og vil gråte. På en måte har det hjulpet meg veldig dypt til å komme i kontakt med sider av meg selv som i hvert fall er krevende og utfordrende. En av mine stor opplevelser vår å gå alene ute på gulvet i flere timer hvor jeg samtidig skulle være Don Quote og hesten hans Resinante, mens andre folk satt og så på og noterte gode ideer du fikk. Det har hjulpet meg veldig mye til å oppleve gleden i å samarbeide, intenst samarbeid med andre mennesker. Lært mye om å uttrykke meg selv og tørre å stå foran. Før jeg begynte i teater var jeg livredd. Det har også hjulpet meg veldig til å fri meg fra litt stereotypiske bevegelsesmønstre man har. Ofte er man veldig stiv i Norge i sine bevegelsesformer. Det har hjulpet meg til å være mindre sjenert, være annerledes, bevege meg på andre måter. Det var en enorm viktig utviklingsprosess for å få tak i min egen kreativitet, for å lære meg samarbeid og for å finne ut mye om de tingene som bodde i meg selv. Jeg begynte også å skrive stykker på et tidspunkt, som vi oppførte, så det har også hjulpet meg i å få tak i min egen formuleringsevne, evne til å uttrykke meg og se hvordan du kan lage ting. Som regissør så får du kanskje den stor gleden av å spille Gud. Det var kanskje noe av det jeg likte best, he,he&ldots; Du får frem kreativiteten og det som bor i andre og det å få til dette her og sette det sammen til en helhet hvor ting flyter i hverandre er flott. Det mest spennende for meg var å skape teaterstykkene og lage de sammen med andre og bringe de frem. Å spille samme teaterstykke om og om igjen ga ikke meg som person så veldig mye. Det er kanskje derfor jeg ikke har blitt skuespiller. Så jeg har lært utrolig mye i å være i prosess med andre mennesker og tåle mye motstand tåle uenighet, ganske tøffe ting hvor du ofte føler deg naken og hjelpesløs. Det er vel kanskje en av de tøffeste ting jeg har gjort i forhold til å møte min egen angst. Både det å lage stykkene og det å opptre med dem. I enkelte sammenhenger var det å skulle gå på scenen som å gå gjennom et sort hull. Mange andre har sikkert hatt den følelsen; hvorfor gjør jeg det? Hvorfor kan jeg finne på å plage meg på den måten? Etterpå når jeg hadde gjort det så følte jeg ofte veldig tilfredstillelse, en forløsning og frihet.

Du er undervisnings-leder for Den Nordiske Astrologi-skolen i Oslo. Jeg opplever selv astrologien som et glimrende redskap til selvutvikling. Hva skal til for å fange interessen hos et bredere lag i befolkningen som en seriøs vitenskap og ikke som en lettvent ukebladastrologi?

Det er et veldig fint spørsmål. Hvis jeg hadde visst svaret på det så skulle jeg gjort det. Så, det vet jeg ikke. Jeg tror det på en måte er avhengig av generell bevissthet i samfunnet. Det er mange ting i bildet som jeg som person ikke har kontroll over. Det viktige er å bidra til å åpne folk og menneskers bevissthet. Min måte har vært å prøve å gjøre håndverket så godt som mulig. Jeg har skrevet en del artikler om astrologi og prøvd å informere om hva det er og hva vi kan bruke det til og hvordan det virker. Jeg har også vært med å starte en 3 årig astrologiskole for å utdanne mennesker som driver med astrologi. Til syvende og sist så tror jeg det er sånn at viss du har mange mennesker som driver med astrologi, som har kvalitet og gjør dette på et høyt plan, så vil folk etter hvert se at det virker. Altså praktisk erfaring. Det er den beste reklamen vi kan gjøre. Det kan ta litt tid. Jeg tror at du ofte ikke kan begynne å overbevise politikere og viten-skaps-menn, eller de som sitter med makt, om at astrologien virker. Det er litt som alternativ medisin, når mange nok bruker det og ser at det virker, begynner det å sive inn og så vil det etter hvert bli godtatt. Jeg sier av og til at astrologien ligger mellom 5 og 15 år etter, for eksempel aku-punktur, når det gjelder aksept i samfunnet. Så jeg tror egentlig at astrologi er på vei inn enten man vil eller ikke. Det viktige er å få inn den gode astrologien. Jeg tror at flertallet av folk tror at astrologien har noe for seg. Flertallet av folk vet at astrologien er noe mer enn ukeblad-astrologi. Det er ofte de som sitter ved makten, som kommer sist og ser hva som virkelig fungerer og er viktig. De første skal bli de siste, er det ikke så det heter?

I en artikkel du nylig har skrevet “festskrift for intuisjonens fødsel”, er mayakulturen sentral. De hadde en spennende kalender som begynte for 16 billioner år siden (Big Bang) og som slutter i år 2012! Hva kommer til å skje da?

Det vet jeg ikke. Jeg vil egentlig henvise til artikkelen min (<http://www.astrologiskolen.no/intuisjon.htm>). Men et av de viktigste poengene for meg er at jeg tror det er en periode, en ganske lang epoke i utviklingen av liv på denne planeten som på en måte avrundes. Det jeg tror vil skje er at de veldig sterke skillene mellom de ikke-fysiske dimensjoner av virkelighet og de fysiske dimensjoner av virkelighet vil forminskes. Jeg tror det vil være et mye mye tynnere slør mellom det vi kaller jegets virkelighet og sjelens virkelighet eller den fysiske verden og det vi kan kalle den åndelige eller andre dimensjoner av virkelighet. Jeg tror på en måte at mennesket har kommet til en prosess hvor vi også vil frisettes på mange måter fra de bindinger vi som rase og individ har til det fysiske liv og det jordiske liv. Jeg tror livet på jorden etterpå kommer til å fortone seg noe annerledes. Jeg tror for eksempel at den tvungne reinkarnasjonssyklusen, ideen om at du kommer deg ikke ut av inkarnasjonskretsløpet før du er opplyst, vil opphøre slik at det blir frivillig på en annen måte om du kommer hit eller ikke. Så jeg tror noe av formålet med utvikling av liv på jorden har nådd et slags vendepunkt.

Du har kommet med en interessant tanke om at da den industrielle revolusjon kom, “overtok” maskinene for den menneskelige muskelkraft. I dag har datamaskinen og internett overtatt mye av rollen til den menneskelige hjerne. Går man enda et skritt videre kommer man til begrepet intuisjon. Du mener at siden alt går mye fortere i verden og valgmulighetene er så mye større er det absolutt nødvendig at man utvikler sin intuisjon. Hvorfor? (Dette spørsmålet bygger også på artikkelen som ble nevnt i forrige spørsmål)

Maskinene erstattet til en vis grad menneskers muskelkraft og kunne gjøre fysisk arbeid langt hurtigere, langt mer presist og i langt større omfang enn mennesket. Altså en maskin kan løfte utallige tonn, det greier ikke et menneske. Så vi fikk ekstanerlisert den menneskelige muskel og skjellsystem. Internett er en ekstanerlisering av den menneskelige hjerne, eller en bit av den menneskelige hjerne som går på logikk, hukommelse, det å huske ting, det å koble ting

direkte. Det en maskin ikke kan gjøre er å tenke på egen hånd og ha en dypere forståelse for hvordan ting går. D.v.s. at mennesket i den industrielle revolusjon ble frisatt til å bruke sin hjerne og det gjorde jo verden utrolig mye rikere, mer velstående. Vi fikk muligheten til å utvikle oss. Nå frisetter vi på en måte hjernen fra en del teknisk hjernearbeid, hvis vi kan si det sånn. Det frisettes så vi kan være intuitive og kreative. Det er en litt lang historie hvis jeg skal komme nærmere inn på hvorfor intuisjonen er så viktig. Det som skjer som alle ser, er at ting går fortere, ting skjer med et helt annet tempo enn det gjorde før. Det er vanskelig å henge med i svingene. Det blir så mange valgmuligheter at hvis du skal bruke hjernen til å legge inn alle valgmulighetene, tenke over alt du skal velge, så kan du bli veldig forvirret. Det er så mye informasjon tilgjengelig at det kan nesten ta kverken på en stakkars hjerne. Det vil si at for å finne ut hva du ønsker og hva du vil og kunne følge din egen overbevisning, så må vi bruke det som kalles intuisjon, som er en slags indre viten av hvem du er og hvordan ditt forhold til verden er. Når du har taket på hvem du er, hva din essens er, så kan du se på verden og da kan du greie å ta nye valg hele tiden.

Som du tidligere har nevnt dyrket vi de gamle og deres visdom før. For ikke så lenge siden dyrket vi de voksne. Nå ser det ut som om ungdom og pubertet er dagens idealer. Det høres ikke ut som om vi beveger oss i riktig retning! Hva skal til for at det skal snu? Det gamle greske ordet *krisos*, som ordet *krise* kommer fra, betyr muligheter til vekst. Jeg tror deler av vårt samfunn og deler av verden er på en veldig gærn kurs når det gjelder respekt for medmennesker, økologi, forhold til naturen og forståelsen av hva som er viktig her i livet. Mens andre deler av vår verden kanskje er på en veldig riktig vei. Forskjellen fra nå og tidligere er at nå har vi så mye teknologi og kunnskap at vi er i stand til å utslette oss selv og jordkloden langt raskere enn vi var før. Jeg har en veldig stor tro på at når vi kommer til et punkt hvor vi må forandre oss eller gå under, så kan mennesket snu og skape nye samfunn, nye måter å være sammen på, ny bevissthet, på veldig kort tid. For meg er spørsmålet bare når kommer det punktet hvor vi er nødt til å snu. Jeg tror nesten det er litt slik at vi må ha trusselen om vår egen undergang hengende over oss før vi greier å virkelig skjønne at vi må snu. Noen mennesker forandrer seg fordi de har et bra liv og så tenker de, oi&ldots; nå vil jeg ha det enda bedre, ha det enda flottere. Andre mennesker er sånn at det som åpner deres øyne for det som virkelig er viktig i verden, det som virkelig betyr noe, kanskje kjærlighet, nærhet, natur, indre ro, harmoni, skjønnhet og alt det, veldig ofte er en personlig krise. Svært mange som driver med åndelig bevissthet gjør jo det på grunn av at de har hatt en personlig krise på et eller annet punkt. Jeg sier ikke at det gjelder alle, men mange. Det gjelder vel kanskje også for menneskeheten, når utfordringen blir stor nok og vi er nødt for å gjøre noe med det for å komme videre, så gjør vi det. Jeg er full av tro og håp og optimisme. Jeg ser ikke verdens problemer som bare negative. Når problemene blir veldig tydelige så begynner vi kanskje å gjøre noe med det. Som for eksempel terrorisme, WTC. Du får terrorismeproblemet og du får fundamentalistproblemet så tydelig opp at det gir oss en mulighet til å gjøre noe med det.

Jeg er full av tro, håp og optimisme.

Er det noe annet du kunne tenke deg å trekke frem, noe annet som opptar deg for tiden?

Et tema jeg er opptatt av er forholdet mellom kreativitet, det vi kaller vitenskapelighet og det vi kaller åndelighet. I vår verden er det ofte sånn at du har kreative og skapende mennesker. Du skal være skapende, det har ikke noe med åndelighet eller helhetsforståelse å gjøre. Et eksempel er en sånn "sort" kunstner. Kunstneren skal gi uttrykk for det absurde og meningsløse. Så kunstneren er på en måte mennesker som er løsrevet fra integritet og moral, hva som helst er greit. Og så har du vitenskap, en vitenskapsmann skal ikke være åndelig opptatt eller bevisst, da skal du være som en slags logisk maskin. Så vitenskapen er løsrevet fra ånd og vitenskapen skal heller ikke være kreativ tanke, kanskje matematisk kreativ eller noe sånt, men det er noe helt annet igjen. Og åndelighet, det er noen sånne følelsesmessige mennesker som egentlig ikke tenker alt for mye, men bare er veldig åndelige og de skal være litt kreative. Det er minst skille mellom åndelighet og kreativitet, begge deler er ikkevitenskapelig og ikke seriøse. Det er vitenskapen som er seriøs. Jeg tror at i den nye virkeligheten vi prøver å skape, må ånd, vitenskap og kreativitet gå sammen i ett hele og ikke være atskilt. I dag har vi institusjoner for vitenskap, institusjoner eller steder hvor folk er kreative og så har du steder hvor folk er åndelige. De tingene må sammen slik at det å være bevisst, tenkende, rasjonelt, fornuftig, logisk, altså et høyt utviklet bevissthetsmessig og tenkende menneske, går sammen med å ha en åndelig erkjennelse og det å være kreativ. Jeg tror alle mennesker har et stort behov for bevissthet. Altså for logikk, forståelse, innsikt. Det er ganske absurd at man skal tro på noe man overhodet ikke har noen tanker om. Du har vitenskapsmenn på dagtid som ikke godtar noe annet en det som kan logisk-, mekanisk-, matematisk bevises. Og så går de i helgene og tror på noe og da skal de ikke bruke hodet i det hele tatt, da skal de bare tro på noe som er så ulogisk og idiotisk som det går an. Da har de liksom lagt fra seg hjernen på arbeidspulten. For meg blir det veldig viktig at dette skillet lukkes slik at du kan være et menneske som har en dyp erkjennelse av åndelighet og underliggende mening og undring og opplevelse av det magiske og mystiske ved tilværelsen. Samtidig med at du kan være et meget logisk, rasjonell, fornuftig, tenkende og forstående menneske som bruker din bevissthet til å forstå også disse åndelige tingene. Og dette tror jeg alle mennesker har behov for. Du har behov for å bruke din bevissthet til å forstå og tenke. Du har behov for å bruke ditt hjerte eller din sjel til å kunne overgi deg og til å kunne se det

magiske. Og så har vi behov for å være kreative og skapende. De tre tingene skal kunne gå sammen. Disse tingene skal inn i en sammenheng. Dette tror jeg blir det nye mennesket som vi snakker om å føde eller frembringe, et menneske som har integrert sin bevissthet, sin åndelighet, sin kreativitet i seg selv.